

Siêu mồm
tính cách
cho bé yêu

Hà Yên biên soạn
Trúc Duyên minh hoạ
In lần thứ 10

Chăm chỉ

NHÀ XUẤT BẢN TRẺ

Siêu mẫu
tính cách
cho bé yêu

Chăm chỉ

Hà Yên biên soạn
Trúc Duyên minh hoạ

NHÀ XUẤT BẢN TRẺ

TÍ LƯỚI

Có một cậu bé tên là
lười biếng quá nên mẹ
là Tí Lười. Tí không chỉ
còn lười cả đánh răng
uống. Điều duy nhất
Bố mẹ Tí rất buồn ph
thai của mình.

TÍ ĐÓNG
TRỄ GIỜ

Con muốn
ngủ nữa...

Có một cậu bé tên là Tí, nhưng vì cậu lười biếng quá nên mọi người hay gọi là Tí Lười. Tí không chỉ lười học mà cậu còn lười cả đánh răng, tắm rửa và ăn uống. Điều duy nhất cậu thích là ngủ. Bố mẹ Tí rất buồn phiền về cậu con trai của mình.

TÍ ƠI, DẬY ĐI HỌC,
TRỄ GIỜ RỒI ĐÓ CON!

uốn
ra...

Bố mẹ Tí rất muốn con thay đổi tính nết. Họ nghĩ ra một cách.

Bố dẫn Tí đến cửa hàng bán thú nuôi. Ông mua một chú mèo rất dễ thương cho con trai. Cậu bé vui mừng ôm chú mèo vào lòng. Mèo con có đôi mắt xanh đen, bộ lông màu xám với những chấm đen, thật đáng yêu.

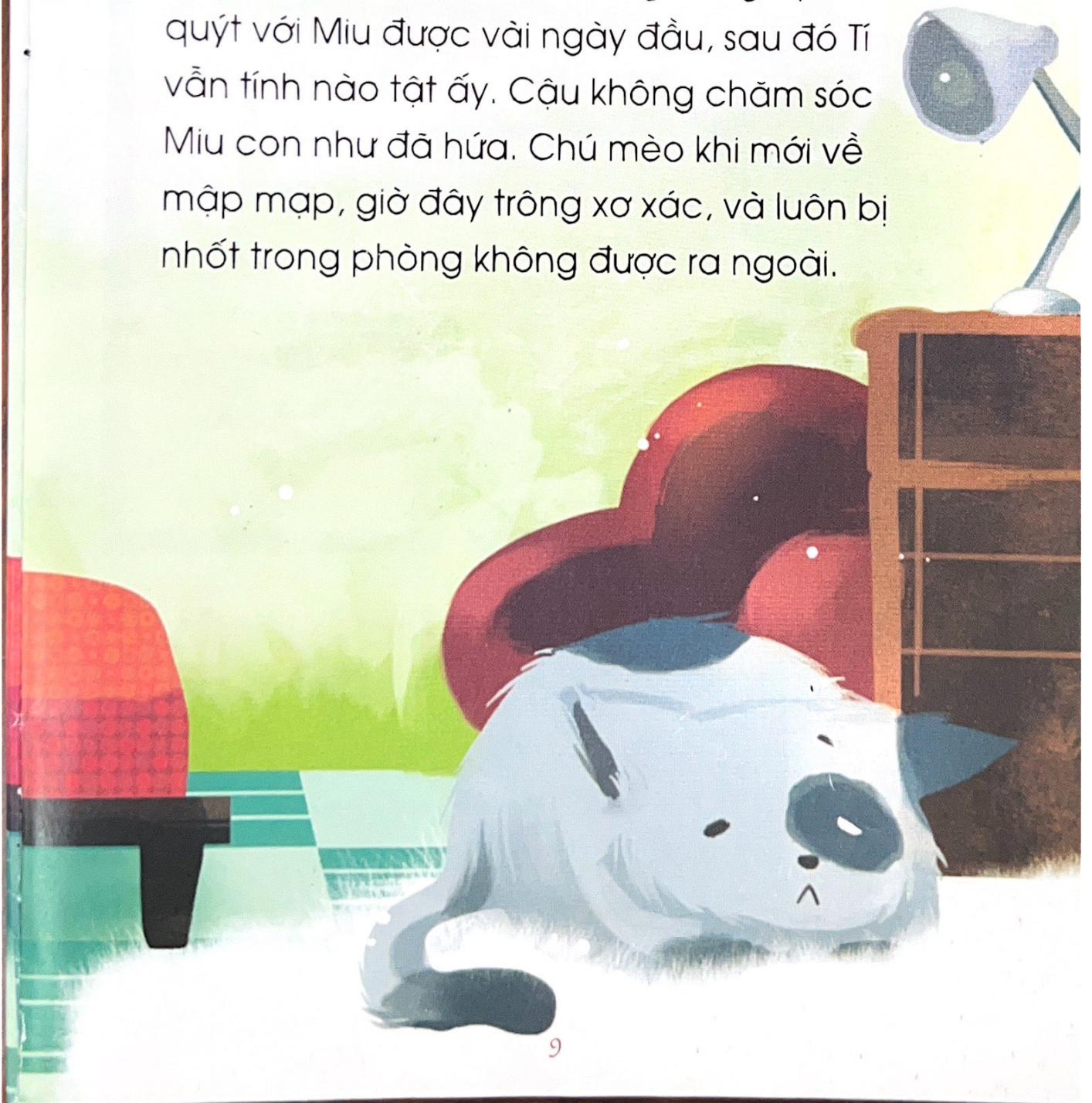
Kể từ bây giờ con là chủ của chú mèo này. Con phải có trách nhiệm chăm sóc nó chu đáo nhé!

Tí vui vẻ nhận lời ngay.

Dạ, con xin hứa sẽ chăm
sóc chú Miu con này cẩn
thận. Con sẽ tắm rửa cho
Miu, cho Miu ăn mỗi ngày và
chơi với Miu nữa.

Bố mẹ cậu bé rất hài lòng khi nghe con hứa như vậy. Họ tin rằng con trai sẽ siêng năng hơn khi có sự hiện diện của chú mèo. Nhưng họ đã lầm. Tí chỉ siêng năng, quần quýt với Miu được vài ngày đầu, sau đó Tí vẫn tính nào tật ấy. Cậu không chăm sóc Miu con như đã hứa. Chú mèo khi mới về mập mạp, giờ đây trông xơ xác, và luôn bị nhốt trong phòng không được ra ngoài.

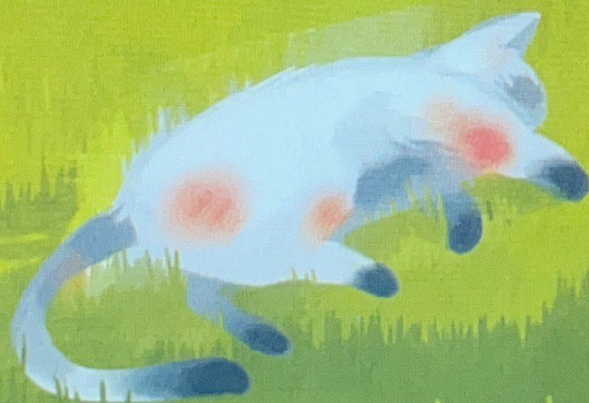
Meo!
Meo!

Miu! Ổn ào quá đi!
Im ngay cho người
ta ngủ!!!

Một ngày nọ, Tí Lười đang ngủ. Miu nằm trên sàn bị bỏ đói mấy ngày nay. Chú kêu meo meo ầm ĩ để đánh thức cậu chủ. Tức giận vì bị quấy rầy, Tí đứng dậy tóm lấy Miu ném ra khỏi phòng, rồi tiếp tục nằm xuống ngủ.

Vừa đau vừa đói, Miu cố bò qua nhà khác ở. Người chủ mới siêng năng chăm sóc Miu tốt hơn, nên Miu không quay về với Tí Lười nữa.

Suốt nhiều ngày liền, không ai thấy bóng dáng Miu đâu.

Miu ơi,
anh xin lỗi em!

Chỉ khi Miu thật sự đi mất, Tí mới thấy hối hận. Giờ đây không còn ai quần quýt chơi đùa với Tí nữa.

Mẹ Tí nói, lúc nào Tí tập được tính siêng năng, biết chăm sóc thú cưng tốt, thì bố mẹ mới cho nuôi chú mèo con khác.

Tí quyết tâm sẽ thay đổi, không chây lười để bố mẹ phải phiền lòng. Từ đó Tí trở thành một cậu bé luôn chăm chỉ, không ai còn gọi cậu là Tí Lười nữa.

lắp đặt để
hàng con Tí

đi được với Tí
thú cưng, em có
ung như Tí không
hầm sóc thú cưng

HAI ANH EM

EM ƠI, NGHĨ THỬ XEM:

- Cha mẹ Tí đã làm gì để mong Tí bớt lười?
- Khi có được chú mèo con, Tí hứa hẹn thế nào?
- Chú mèo con có ở được với Tí không?

Nếu được làm chủ thú cưng, em có lười biếng, bỏ bê thú cưng như Tí không?
Em sẽ làm gì để chăm sóc thú cưng?

HAI ANH EM

Ngày xưa có hai anh em nhà kia, cha mẹ mất sớm, hai anh em sống cùng nhau. Người anh chăm chỉ làm lụng, ngược lại người em chỉ biết chơi bời lêu lổng, suốt ngày chẳng mớ tay vào việc gì.

Thấy vậy, người anh bèn nghĩ ra cách giúp em tự lập.

Em ạ, cha mẹ qua đời
có để lại chút của cải, nhưng nếu chúng
mình không chịu làm thì chẳng bao lâu
nữa cũng hết thôi. Vậy ngày mai anh em
mình chia nhau đi kiếm việc làm.
Lúc nào đời sống khá giả thì quay về
gặp nhau.

Thế là hai anh em mỗi người đi mỗi ngả.

Người anh ra khỏi làng gặp một cánh đồng lúa đang chín rộ. Anh bèn xuống đồng gặt giúp mọi người. Gặt xong, họ biếu anh mấy bó lúa. Anh cảm ơn rồi đem lúa đổi gạo làm lương thực ăn đường.

Cháu cầm mấy bó
lúa này về ăn nhé!

Cháu cảm ơn
cô bác ạ!

Anh tiếp tục đi và gặp một ruộng bông. Thấy mọi người đang mãi miết hái bông, anh bèn xuống hái giúp. Xong việc họ tặng anh một ít bông. Anh cảm ơn rồi đem bông đổi lấy quần áo mặc.

Đi một quãng nữa, anh gặp một cụ già râu tóc trắng như mây. Cụ nhờ anh cứu dây bí quý, anh nhận lời rồi đến ruộng bí ngô. Nhìn dây bí héo rũ anh vội vàng đi gánh nước tưới cho cây.

Ta có một dây bí ngô rất quý sắp chết khát. Ta muốn nhờ con cho nó uống nước để cứu sống nó.

Đường ra suối rất xa, lại khó đi, nhưng anh vẫn không nản lòng. Ròng rã ba tháng trời, cây bí tươi trở lại và rồi ra hoa kết trái, lớn rất nhanh.

Một hôm cụ già đến và bảo:

- Con đã khó nhọc tưới cho cây bí ngô của lão khỏi chết khát. Để trả ơn con, ta tặng con quả bí ngô to nhất.

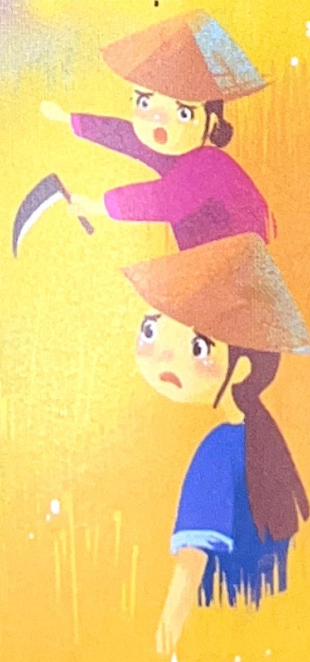
Người anh tạ ơn cụ già rồi bỏ quả bí ra xem thì thấy trong ruột toàn vàng là vàng. Biết là tiên đã thưởng công cho mình, người anh bèn thu nhặt rồi quay về nhà.

Còn người em thì lúc ra đi cũng gặp một cánh đồng lúa chín rộ. Nhưng người thợ nhờ người em gặt giúp. Người em từ chối vì sợ cúi nhiều đau lưng. Đi tiếp, người em cũng gặp một cánh đồng bông và được nhờ hái giúp. Người em cũng từ chối vì ngại hái bông đau tay.

Đi một quãng nữa, người em gặp cụ già nhờ tưới dây bí ngô sắp chết héo. Người em lại từ chối vì không muốn mỗi chân đi xa xách nước.

Hái bông đau
tay lắm, cháu
chịu thôi!

Rõ là đồ
lười biếng.

Người em không chịu làm gì cả nên không ai
cho lúa, cho bông. Vì thế không có gạo ăn,
không có áo quần mặc. Đói quá, anh ta đến
xin cụ già một quả bí ngô ăn tạm. Cụ già cho
một quả bí xấu xí, bỏ ra toàn đất.

Xấu hổ quá, người em
không dám quay về
gặp anh nữa.

Chờ mãi không thấy em về, người
anh đi tìm thì thấy em nằm đói lả
cạnh ruộng bí ngô. Người anh đưa
em về, cho em ăn uống, và lấy áo
cho em mặc. Được ăn uống, người
em dần dần tỉnh lại và kể hết mọi
chuyện cho anh nghe. Nghe xong,
người anh khuyên bảo em mình.
Người em rất hối hận, từ đó chăm
chỉ lao động. Hai anh em sống sung
sướng, hạnh phúc bên nhau.

